

qui accipit. Credo tunc petendos nobis esse tres panes veritatis
 caritatis et fortitudinis. huius tamen ego me facere ueniente ad me
 amico ueniente aut ad me ut dixi in opere et in opere. Deficit qui
 propter infortuna mea. ipse est enim uisus propter ignorantiam ueritatis. languet
 et uoluntas propter media dilectionis. infirmatur caro propter inopia forti-
 tudinis. nam et caro minus intelligit que agenda sunt et uoluntas
 minus diligit intellecta. Et adhuc est corpus quod reuerentia aggra-
 uat. autem ut non queramus uoluntas illa faciamus. Axiur cor meum est
 et corpus meum quia oblitus sum comedere panem meum. neque enim pure-
 rer. huius defectus si iugiter exercitum esset ratio inquisitione ve-
 ritatis. uoluntas in desiderio caritatis. caro in operatione uirtutis. Co-
 moda ergo michi amice tres panes ut intelligas ut diligas ut fa-
 cias uoluntate tuam. Sic enim uiuunt et tribus iura spiritus mei dire-
 te spirant quia uim in uoluntate eius.

In ascensione domini de euangelica lectione. Sermo viii.
 Ecce uenientibus uiderem discipulis apparet illis. Ihe-
 sus. Apparet uobis benignitas et humanitas saluatoris
 multum enim fiducia prestat quod libenter assit ois
 in inuenientibus quod reuerentibus quidem non dedignatur
 adesse. Apparet inquam benignitas eius qui cognouit per
 meritum nostrum nec dedignatur uisitationes nostras si miseretur. Si tamen
 caritas patet in desiderio non faciamus sed in uoluntate quod consideramus nec
 te aplis. Siue manducamus inquit siue aliquid aliud faciamus ois in
 gloria dei faciamus. potest tamen per reuerentibus apparet ad id quod re-
 ferat quod alibi culum inuentus iudeis aduersus discipulos non reuerentibus
 respondit. non potest inquit filii sponsi lucere quod inuenit illis est spon-
 sus. Et exprobrauit tunc dilectis eorum et diuini caritatis quia huius
 qui uiderant eum resurrexisse non crediderunt. Pueris christi discipulis
 in reprobantibus primo quod durus sonat et exprobrauit nec quicquam sed
 ea hora qua eis corpus per caritatem subtractus uideri poterat magis ab
 in reprobatione tunc debuisse. noli ergo indignari de re si te quoque
 aliquis christi uirtutis in reprobatur. id enim exhibet quod christus ascensum
 ab eis in rebus legat exhibuisse discipulis. Sed quid est fratres quod
 dicit huius qui uiderunt eum resurrexisse non crediderunt. Aut qui fuerat
 quod bene orandi gloriosum dominum resurrexerunt meminerunt uideri in
 mirum. neque enim resurgentem illum quisque legit aut credit uideri
 se mortuum. Restat ergo de angelis accipiendo quibus utique resur-
 rectionis testimonium philentibus aplis pusillitatis hestituit. Itaque
 uoluit fieri quod scriptum est bonitatem et disciplinam et scientiam dare
 me uisitationis gratiam exprobrationis censuram. perditionis quoque doc-
 trina sequitur et dicitur. qui crediderunt et baptisimus fuerunt salui
 erunt. Sed quid adhuc dicimus fratres. Magna enim uidet seculum

hominibus in hoc uerbo data fiducia uereorq; ne dari inopiat. Torta
sione autem blandientes sibi plussim optant sine opibus de baptismo et
credulitate ueritatem q̄sideremus quid sequitur. Signa autem eos qui re-
diderunt. hec sequetur. nec minus fortasse uidebitur ipis quoq; religiosi
ex hoc uerbo prouenire aspicio qm̄ ex uerbo potest uenire spes data se-
cularibus occasio uidetur. quis enim ea q̄ i p̄m̄ loto scripta sunt signa in-
detur habere credulitatis. sine qua nemo potest saluari qm̄ qui nō
crediderit q̄d̄nabit et sine fide impossibile est placere deo. quis inq̄
demonia eicit. longius loquitur. serpentes tollit. quid ergo. Si ne-
mo hec habet. aut p̄p̄ta nris uidentur habere reprobis aut nemo
saluabitur aut hi soli qui hys numeris gloriuntur que nō t̄m̄ merita
sunt qm̄ in diuina meritorum adeo ut multi dicentes. nōne i nōne tuo
demonia eicimus et i tuo nōme multas uirtutes fecimus audire
habeant iudicio. nescio uos discredere amice opari iniquitatis. ubi est
q̄d̄ aut aplis nō de iusto iudice loquitur qui reddet unicuiq; iuxta ope-
ra sua si q̄d̄ absit iudicio querenda sunt signa magis qm̄ merita. Sūt
tūm̄ et op̄a merita signa quedam certiora utiq; et salubriora. Nec
difficile arbitror nosse quēadmodū intelligi signa p̄m̄ia possint ut
sint idubitata signa credulitatis ac p̄ hoc et salutaris. p̄m̄ia enim op̄is
fide p̄d̄ictōn̄ op̄um cordis q̄m̄cho est i qua s̄ dubio eicitur
demonia nō erudimur e corda p̄m̄ia. Exinde qui i xpm̄ credunt ling-
uis loquuntur nōis nō uiz recedunt uetera de ore eorū nec de actō uet̄a
sua prothoparetur lingua loquitur. declināt i uerba malicie ad ex-
cusandas excusationes in p̄m̄ia. ubi nō q̄p̄tione cordis et oris q̄f̄s
sione foras sūt deleta p̄m̄ia ne reuoluā pariant et sint postea uera
peiora foris serpentes tollunt nōne est. i. uenientis suggestio
extingunt. quid nō agenda si qua forte uidet pullulat que t̄m̄
velociter nequeat exstirpari sed stimulat animi q̄m̄p̄ia omnis. pro-
fecto si quid mortiferū biberint nō eis nocet qm̄ iuxta salutaris
exempla nō gustauerunt nolent libere. i. nō senserunt nolent rō-
sentire. sic enim nō eis nocet qz nulla dampnatio est hys qui sūt in
xpo ih̄i q̄m̄p̄ie sensus absq; q̄sensu. quid t̄m̄. molestia carnis et p̄m̄ia
losa est sic corrupte et infirme affrōm̄ lucta. Sed qui credunt
sup̄ egras manus ip̄aret et h̄i habebat. id est egras affrōnes ope-
ribus bonis operient et hoc remedio curabuntur.

Item sermo vñ supra. Sermo ix.

Olempuntis ista kōm̄ glōsa est et ut ita dicam gaudiosa m̄
qua et singularis xpo gl̄ia et nobis specialis letitia exhibet
Cōsumatio et adimpletio est reliquarū s̄le p̄m̄ia et felix
clausula totius itineris filij dei. Q̄m̄q; descendit ip̄e est et qui
ascendit hodie uero die sup̄ om̄es rebus ut adimplet om̄ia. Jam q̄m̄
q̄m̄ se dñm̄ vniuersorū que sūt in t̄ra et i mari et i inferno p̄bisset

nō restabat nisi ut acris et celoz se esse dñm argueret filijs uel
 recte porcoribz approbaret. Terra eū agnouit dñm qz ad uerz me-
 ritis eū cū clamasset magna uox. Lazare uerū fñas mortuū reddi-
 dit. Cognouit mare qz solidū se p̄buit sub pedibz eū ita ut apli pu-
 taret eū esse fantasma. Cognouit iherus eū ip̄e portis erans et
 uertes feneas confregit ubi et ligauit illū īfacibilēz hominē dñm
 qui uocat dyaboloz et sathanas. profro qui mortuos suscitauit. Lepro-
 sos mūdauit. cetos illuminauit. claudos firmauit et omēs exsufflauit
 īfirmos dñs om̄i fuit et uidet manu qua fecerat que defecerunt
 reficiebat. Sic et qui ī ore piscis cū ip̄e p̄sce statim inuenire p̄derit
 parit proculdubio qz maris et om̄i que ī mari mouet dñs fuit. qui
 u. induxit acris potestates et affecit eū sue daret qz super
 infernales officinas potestate accepit. hic est eūz qui p̄uēit bonē
 fūdo et sanādo omēs oppressos a dyablo qui stetit. locū n̄p̄stet ut
 doceret turbas ante p̄sēz ut alios sustineret. toto t̄p̄e quo ī terris
 uisus est et cū hoībz quā fatus est. laboribz multis stans et op̄ans sa-
 lūz ī medio t̄e. Ad claudēdū igitur tūmūz tūz īfūcilez dñe ih̄s ad
 p̄fēdēdū fidei mē ītegritatez restat ut uerbis discipulis per medū
 acris sicut acris dñs ascondens sup̄ omēs celos ēz h̄c p̄bubiz quā
 dñs vniuersis tu es qz oīa cōtū adimplest et uiz tibi profecto debi-
 tū. ut ī noīe tuo omē genua flectat celestū terrestrū et īfernū
 et oīs lingua ḡf̄rat qz tu es ī gloria et ī dextera dī p̄is. In hac de
 p̄tra sūt dēlectationes usqz ī seculū et cō mouet aplis ut queramus
 que sūp̄ sūt ubi xp̄s est ī dext̄a dī sedens qz p̄f̄o thesaurus m̄e
 ih̄s xp̄s ī quo sūt omēs thesauri sapēcie et sciēcie absconditi ī quo
 habitāt oīs plenitudo dñi n̄p̄stis corpāl̄. qd tūc p̄uēit f̄r̄
 quātas et qualis et dolor et timor ut ex̄p̄t aplia p̄t̄ora eūz cū
 uideūt a se tolli iācra nō solis sed n̄p̄z fūmbo subleuātū et si ange-
 lico cōmittū obsequio nō h̄z fūmbo angilio sed gauduēte ī multitudine
 dñe fēritudis sue. impleti est qd eis dixerat. quo ego uado uos nō
 potestis uenire quonqz eūz t̄m̄z īf̄et cū īdūcibilēz f̄gient
 quare sicut petrus alij f̄er̄ ego et iūz submāgendi d̄m̄et. Sed
 hac sequi nō poterant qz corpus qd cōm̄p̄it aggrauat aīam et
 dep̄unt t̄ena īhabitate sensū multa regitantēz. dolor ergo minimus
 erat qz uidebāt illū p̄ter que oīa reliquerant a suis sensibz et
 asportibz attollī ut nō possent. ablato a se sponso sponsi filij nō luge-
 bant qz orphim relinquebant ī medio uidēz n̄dūz ḡf̄m̄ari
 uirtute exalto. b̄ndictus ergo eis f̄erebat ī celū forte gr̄ssis illis sin-
 gularis m̄e uisibz cū miseris suis et paup̄z suis f̄adūz relinquet
 nisi quibz paup̄e eis locū et qz expediebat ut p̄uēz eis subm̄heret
 angilēz. Qm̄ felix qm̄ digna est ista p̄cessio ad quāz n̄c ip̄i apli
 digni sūt admitti cū et aīz sūt et celestū uirtutū t̄rūphale

pompa deductus ad patre sedet ad dextris dei. nunc vero adimpleuit omnia
quod manifestum est inter homines cum hominibus querisatus est ab hominibus et pro hominibus passus
fuit et mortuus est resurrexit ascendit sedet ad dexteram dei. Agnosco tu
maria de super gressum protum quam supra illa mansio clausit ubi adimple-
tus est et adimpleuit omnia dominus ihesus christus. Verumtamen quid michi et so-
lempnitatibus istis. Quis me consolabit dominus ihesus quod non vidi te tantum sus-
pensum plagis livida pallida morte quod non sum crucifixus passus obsecu-
tus mortuus. ut saltem lucis meis locum illa vulnerum delinere. quo me
derelinquisti salutari cum formosus in stola tua rex glorie in altis celis
te receperis. prorsus remississet consolari amica mea nisi me angeli in voce
exultationis peremissent qui et dixerunt. Vici galilee quid stas super
aspicientes in celum. hic ihesus qui assumptus est a vobis in celum sic venit
quemadmodum vidistis eum euntem in celum sic inquit veniet. ergo ne veniet
querere nos in illa tua singulari quam universali professione cum predictis
omnibus angelis sequentibus hominibus universis dedit iudicare vivos et mor-
tuos. proculdubio veniet sed quo ascendit non quo ante descendit. huius-
modi enim prius venit animas salvare. sublimis autem veniet iudicare. studere
sustinere et assequere arripere claritatis sue ut firmiori huius visculo
habundantior impendere videat honorem. tunc enim videbitur tibi potesta-
te magna et maiestate qui prius infirmitate carnis laceratus. Intra-
ebat et ego cum sed non modo. videbo eum sed non prope ita ut heret secunda
glorificatione priori glorificationi propter excellentem gloriam manifeste plu-
reat. Intra ipse assumptus est ad dextram patris et assistit nunc vultui
dei pro nobis sedet aut ad dextram habens in dextera misericordia in sinis
tua iudicium. Et manum multarum iuniorum et iudicium multarum iuniorum in dexte-
ra aquarum in sinistra igne immobiliter tenens. Et quidem coram throno im-
ferendiarum sua super timetis se sedem altitudinis reliquit a terra ut maiores
cunctorum misericordiam dominum sentiant quam sit spaciis inter celum et terram. pro po-
situm namque dei super illos manet immobile et misericordia dominus ab eterno
usque eternum super timetis eum. ab eterno per predestinationem in eternum per glo-
rificationem. similiter et in reprobus terribilis est super filios hominum et utrum
quod stat fixa sententia etermitatis et in his qui salvi fuerunt et in his qui per-
eunt. quis scit hominem si omnes quos hic video novum scriptum sunt in celis et
in libro predestinationis a notari. Vocatorem enim et iustificationem vix
aliqua signa michi videtur. Inveni in querisatone huius humilitatis. quanto
putatis gaudio repleant omnia ossa mea si id scire contingeret. Sed
nescit homo utrum amore sit dignus an odio. Propterea dilectum perse-
verare in disciplina quam suscepisti ut per humilitatem ad sublimitatem as-
cendatis quod heret via et non alia propter ipsam. qui aliter videtur. videtur perire
quod ascendit quod sola est humilitas que exaltat. sola quod ducit ad vitam. christus
enim in per manducationem non haberet quo cresceret ut ascendit quod ul-
tra deum nichil est. per descensum quo cresceret invenit veniens in terra

et pati mori ne meremur. Item. ppter qd et d' exaltavit illu quia
 surrexit ascendit sed et ad extas dei vadit et tu sis fili. neqz eni ascende
 potes nisi descenderis qz ierna lege fixu est. dñs qui se exultat humili
 abis et qui se humiliat exaltabit. O pueris omibz filioy aduñ
 qz nā ascendere difficilium sit descendere aut finitimu ipi et leuit asce
 dūt et descendūt difficiliter pati ad honores ad res similes gaudiu et
 diastitoy ipi et angelis habueris formidandas. Ad sequedu aut te
 dñe ihu nre membra qui uel tibi parant qui uelut dñi p vultu
 mandata tua. Alij emz tñbūt ut possint dicere tñbē me post te
 Alij dñt qui dñt. Introduxit rex me in cellaria sua alij in pñt sicut
 apłs in pñt est ad terrā celū Et pñm quidez felices qui i parētia sua
 possident. aut suas. scēdi felices qz ex uolūte sua qfiterit et
 tñt felices qui i pñtissima dei mīa quasi quodāmo sepulta
 uiz aubū potate iduicias glie i spū ardoris in pñt nescietes siue
 tñpe siue ex corpore. hor solū scientes q in pñt sunt. beati qui ab ipse
 te dñe habet dñe ihu nō illu refugiu spm qui statim ascendere volu
 it et totū diuinitatis dextera pñtū est. nos aut pñt tñt et oues
 pñt huc tñt scēdū te per te ad te qz tu es via veritas et vita
 via i exēplo veritas i pñtū vita i pñtū verba emz vite et tñe
 habes et regnāmus nos et credimz qz tu es xp̄s filius dei vñi qui es
 super omnia benedictus in secula.

Item sermo in Ascensione de intellectu et affectu. Sermo xj.
 odie relox dñs. relox alta celesti potētia penetrant et iñfi
 ma aris tñm nūbila qdaz extrinsecus induit solū glorie
 Eleuatus est ut sol i ortu suo iualuit et iualuit dilatauit et
 multiplicauit radios sup tñz nec est qui se abscondit a calore eius
 Rediit ad regione sapie sapientia dei ubi oēs bonū intelligūt et requiūt
 intellectu pñtissimi. affrū pñtissimi ad audiendū vocē sermonis
 dei. nos aut i regione ista sumy ubi plimū est malicie sapie parz qz
 corpus qd corrupit aggrauat aum et dñm tñna ihabuit scē
 suz multa aggrauat. pñtū ego ualēre intellectu designari qui tñt
 vere dñm tñ multa aggrauat tñ nō colligat scē illaz vñz et v
 nūmz meditantēz que qñpīt dñm tñ illa auz pñtū est i id
 ipsūz huiusmodi intellectu opret dñm et distñhi pñtū multis
 et multiplicibz moīs. aum vñ hūc estimo dñm affrōnes que corrupto
 tñpe diuersis passibz affrōnt que mitignū mūm pñt ne dñm
 sanari donec volūnt vñ quērit et tendit ad vñ. Duo ergo
 sūt que i nobis purganda sūt intellectu et affrō. intellectu ut moueāt. af
 frō ut velit. felices et vere felices illi duo vñ hebas et enoch quidūz
 omēs nūrie et orationes ablute sūt que eoz intellectu i peduāt ut affrō
 qz solū de vñetis nec nouerūt nisi dñm nec cupiūt nisi deū. denique
 et de enoch legit qz in pñtū est ne modica mūm et intellectu eū aut

ne fictio deciperet animam illius. Intellectus vero turbatus erat ne dicam
recatus. affectus iniquitatis erat. inquinatus erat et multum inquinatus.
Sed Christus intellectum illuminavit. spiritus sanctus affectum purgavit. venit enim fi-
lius dei et tot et tanta mirabilia operatus est ut non immerito intellectum
nostrum ab omnibus mundanis rebus euocauerit ut semper cogitemus
et nunquam cogitare sufficimus quia mirabilia fecit. Vere lucissimos
nobis ad sperandum intelligentie campos dereliquit et terreus
cogitationes istius profundissimus est qui iuxta prophetam non pos-
sit persuadere. Cum enim cogitare sufficiat quid dicitur. Verum pieve-
nerit nos pervenerit ad nos subveniat nobis et singularis illa ma-
iestas voluerit mori ut viveremus. servare ut regnaremus. exalta-
re ut repararemus et usque ad steruissimum opera inclinari ut con-
sistueret nos super omnia opera sua. Tales se optulit apostoli apostoli dicitur
ut iam non visibilia dei per ea que facti sunt intellectus aspicerent sed
ipse finis ad finem iudicet qui omnia fecit et quia discipuli carnales erant
et deus spiritus est nec bene convenit spiritui et carnem umbra corporis
sui rempauit se eis ut obiectum vivere carnis viderent uerbum in carne
solum in nube lumen in rebus ceterum in laterna spiritus enim oris non
Christus dicitur cui diximus in umbra tua vivemus inter gentes non inter
angelos ubi purissimum lumen purissimis oculis intrachimus. Unde
et virtus altissimi virginis obumbravit ne nimio splendore perspicere
ta divinitatis fulgore etiam illa singularis aquila nullum non
posset. Ad hoc autem carnes eis proposuit ut omnem cogitationem eorum ab
humani rebus ad carnem suam que et mirabilia dicebat et mirabi-
lia faciebat adunaret et sic de carne transiret ad spiritum quia spiritus est
deus et eos qui adorant eum in spiritu et veritate operaretur adorare. Non
tibi videtur eis intellectum illuminasse cum aperuit illis sensus ut intelli-
geret ostendens quod operetur per Christum et resurgere a mortuis et
ita iterum in gloriam suam. Sed illi sanctissime carni assuefacti uerbum
de discessu eius audire non poterant ut eos relinqueret pro quo omnia
reliquerant. Cumque hoc. Quia intellectus illuminatus erant sed nondum
purgatus affectus. Unde et benignus magister blande eos ac dila-
te peripellebat dicens. Expedi vobis ut ego vadam si enim non abiero
paracletus non veniet ad vos sed quia hoc locutus sum vobis tristitia
implevit cor vestrum. Quid est quod Christo ignorante in terris spiritus
sanctus ad eos venire non potest. An nimis illis asperum abhorrebat
que de ipso et per ipsum in virgine et de virgine matre concepti erant et
nati. Absit. Sed ut ostenderet nobis per quam ambularemus viam fer-
mam appenderet cui ipse rem. Et ille quidem illis plorantibus elevatis
in celum spiritum sanctum misit qui affluens eorum et voluitate mudavit primo potius
alternavit ut iam magis velint dominum ascendisse quam praeceperit tenuisse veli-
erant. Impletum est quod eis praedixerat vos autem contristabimini sed tristitia

vestra uirtutem in gaudium. Sic eorum intelligentia per christum illuminata est
 et uoluntis mundam per spiritum ut sicut bonum nouerunt sic et uelut quod solum
 perfectum religio uel religiosa perfectio est. Recordor nunc helizei sancti tui
 cum helias dixisset ut in discessu uel ascensu suo postularer quod uellet res
 ponder. oro ut fiat spiritus tuus duplex in me. At ille. Rem difficilem postu-
 lasti. Actus si uideris quoniam tollis a te eum quod petisti. nomen tibi uidetur he-
 lyas ascendens dominum signare personam helizeus uero chon aphiri in ascen-
 sione christi antequam suspensus fuerit eius elizeus ab helia nullo pacto uel
 uel poterat sic nec apostoli a christi patria poterant separari. Vix enim tunc
 eis persuasit quod sine fide impossibile esset plures deo. Cuius ergo est
 spiritus iste duplex qui queritur nisi illuminatio intellectus et affectus pur-
 gatio. Res difficilis quoniam inuiscus est iteris qui illis habere mereant
 detrahere si uideris quoniam tollis a te eum quod petisti. nichil est quod per
 hoc habeant perdere uel debeant aliquid tui domine ihesu quoniam uidentibus illis
 eleuatis es in celum et desiderantibus oculis te stantem super iherosolimam in
 multitudine fratrum tuorum. Vel certe spiritus duplex dicere possumus
 nunc illud quod saluatur ad discipulos autem qui credit in me opera que ego
 facio et ipse faciet et maiora horum faciet. nomen maiora christo per christum
 cum fecit petrus a quo legitur quod in pluribus peruenit firmi et lectis ut
 ueniente petro saltem uirtus illius obambaret quoniam illorum et libera-
 rent ab infirmitatibus suis. Nunc enim eorum uirtus sua dominus facit infir-
 mitates sanasse. Non dubito ego intellectum omnium vestrum qui hic estis
 illuminatum esse sed non affectum eque purgatum esse manifestis approbo te-
 staturis. omnes quod bonum est nostis et uiam per quam incedere et quomodo in ea
 incedere debeat sed uoluntis non una est. quidam enim ad omnia uia et ui-
 te huius exercitia non solum ambulant sed et currunt immo perire uolunt
 ut eis et vigilie breues et cibi dulces et panis suauis et labores non
 solum tollerabiles sed et appetibiles uideantur. Alii autem non sic sed corde
 arido et affectione remittunt uix trahuntur adhuc. Vix gehena-
 li timore compelluntur. miseri et miserabiles utpote semper tribulatio-
 nis sed consolationis non ita. nunquam abbreviata est manus domini ut omnibus dona-
 re non possit qui aperit manum suam et implet omne animal benedictione. quid
 ergo causa est. Illud omnino quod non uident christum cum tollit ab eis. et non co-
 gitant quod eos orphanos reliquerit quod peregrini et aduenae sunt super
 terram quod tunc domini feculentis corporis horrido mittere teneant et non sint
 cum christo. huiusmodi autem si domini immaniter sub onere aut opprobrio
 et sursum aut quodammodo in inferno sunt ut nunquam ad plenum respiciant. in
 luce misericordie domini nec in libertate spiritus que solum facit uigilam domini su-
 aue et englene. Inde autem tunc per uicinos repentinis emanat quod affectus
 et uoluntis eorum nondum purgati est nec bonum sic uolunt sicut noue-
 runt a propria gaupia abstracti grauer et illecti. Amant enim in om-
 ne sua terrenas consolationes suas in uerbo suas in signo suas in facto

siue in aliquo alio et si her interumpunt aliqui non tunc penitus in-
 punt. Inde est quod ⁱⁿ affectiones suas dirigunt in deum et eorum copiam
 non non gratia sed horaria est. Impleti autem visitationibus domini autem quod huius
 distinctionibus subiacet non potest et quanto magis illis euacuabitur tanto
 amplius istis implebitur si multum multum si parum parum vel forte si magis
 probas magis. Iste illis impleti poterunt iterum quod ubi uasa uiciorum non
 ueniunt oleum sicut nunc est nec mittitur vinum nouum nisi in uas nouum sit
 ambo gloriatur. Nam cum spiritus et caro ignis et tepiditas in uno domi-
 nio gignantur per spiritum cum tepiditas ipsi deo placeat uenire prouocare
 Si cum apostoli adhuc in domo dei adherentes que sola sunt quod sancti spiritum e-
 rit spiritum repleti nequieuerunt donec tolleretur ab eis. Tu autem tu que
 sordidissima est et diuersa spiritus sancti repleta astringit
 et agglutinat illam meratissimum spiritum te posse putis suscipe nisi tunc
 istis gloriatur funditus renouare temptaueris. Reuera non inre-
 peris tristitia implebitur te tunc sed si peruenieris tristitia tua ver-
 tetur in gaudium tunc cum purgabit affligit et voluit renouabitur vel po-
 tuit noua dabitur ut quia que prius difficilia primo impossibilia uidebantur
 cum multa prouenerunt dulcedine et auiditate. Emitte magis spiritum tuum
 et caritatem et renouabis faciem tuam. Sicut per faciem exterioris hominis
 agnoscat se per uoluntatem demonstrat interioris. Emissio ergo spiritus caritatis et
 renouatio facies tue. U. eterna uoluntas fit celestis pater ad nutum nutu
 obsequere. beati qui tales sunt quod sola mala non sentiant sed in miram
 dam dilatione cordis gaudent. De illis enim quos super memorauimus
 non terribilis aut deus non permanet spiritus meus in herbis istis quod cito
 sunt et cito uelut et quod in eis spiritus fuerat in carne euacuatur. Quia
 ergo huiusmodi dies est in qua sponsus auferet a nobis et non sine
 tumultu aliquo autem inquit. Ad hoc tamen ut nobis mittat spiritum uerita-
 tis placent et oremus ut dignos inueniat uel potius efficiat et re-
 pleat domum istam ubi sumus stantes quatinus non vexatio sed benedictio
 doceat nos de cunctis rebus intellectu glorificatione et affectu purificatione ue-
 niat ad nos et apud nos fiat mansio et fiat super nos moysi
 deuorauit oves serpentes magorum sic iste cum uenit absorbebit omnes
 delectationes nostras et gloriationes ut de labore requies de tribu-
 latione letitiam de gemitu gloriam habeamus sicut illi quos repleuerunt
 illant gaudentes a spectu filii qui digni habiti sunt pro nomine iesu
 gaudere pater spiritus eius ubi spiritus bonus spiritus sanctus spiritus dulcis spiritus pa-
 cipalis. quod hoc seculo nequam uidetur difficile et augustum leue fa-
 cit et latum obprobrium gaudium uidetur desperationem exultationem et pa-
 suadet. Scirent ergo uerba prophetarum uas nostrum et studia nostra. leue
 magna nostra in manibus ut in fulgore sit spiritus gaudamus et ha-
 bundius gaudamus qui nos inducit in eam sicut promissit
 filius ueritatem.

Item sermo xix de ascensione et diuersis ascentionibus.

In nativitate et resurrectionis dñice digna deuotione celebramus sollempnia. hodie quoque ascensionis diei nō min⁹ deuote querit celebrari. In nullo quidem festiuitatibus illis ista degenereat sed finis eorum et adimpletio est. auctore sollempnitatis et leticie dies agit qñ sol ille supercelestis sol iusticie nris se pre sentauit obtutib⁹ nube carnis et mortuitalis sacro fulgore suū et lucem obtempus inaccessibilez. magna quoque et exulta multā min⁹ qñ gressu sacro leticia circūditus est. futūq⁹ de medio sacra ipius nō quidem substantia sed veritate sed corruptione sed miseria sed uilitate nre dediturū p̄morda resurrectionis. Verū tamen quid michi et sollempnitatibus istis si querisano mea usq⁹ adhuc detinere tur i terra. Cui⁹ vō uel desiderare p̄sumeret ascensu relinssi qñ is qui descendat prius ascenderet. Dico vobis eo nō multo michi tollerabilior videret exilij hui⁹ habitatio qm gehēna nisi dñs saluorū reliquisset nobis semē fiducie et expectatōis qñ eleuatus est in nubib⁹ et spern fecit cecidētib⁹. deniq⁹ nisi ego ab iero inq⁹ padis nō veniet ad vos. quis padis. Vnq⁹ p̄ que diffundit anis et iaspes nō aspidit. Ille padis per que i celis sit querisano nostra virtus exalto per quā sursum sicut arda mīa. Vnde inq⁹ vobis pare loci et si ab iero iterū veniat et assumat vos ad meipm ubi eūz fuerit corpus itū regnabūt et aquile. vides ne quēmodū refūz sollempnitatū ea quā hodie celebramus asūmātoz habear et fueritū delectet et augeat gñz. Vnde eūz refū oia eūz qui natus est nobis datus est ita quēq⁹ ipius ascensio p̄pter nos facta est et fuit pro nobis. In mīa sup̄de vīta multa qñdū nō bis est videmur agere nra multa nōmīte sed xp̄i dei virtus et sapiā neutri potuit subtrahere. que eūz dei uirtutē nōmīs aget aut ageret dei sapiā nra. Omnia p̄inde quēq⁹ locū est quēq⁹ opatis est quēq⁹ passus ne dūctus fuisse volūptatū plena sacra mēdū plena salutis. hec sciētes si quid aliq⁹ eorum que de xp̄o sūt mīscēnāz nōz venire attingat nō sic audiendū est tūq⁹ si iuen tū quippūz proferam⁹ sed tūq⁹ id qd eūz p̄s qm causa sciet qstret nōq⁹m si causa fuisse sicut eūz qui scribit tertia mēdūe adleuit vniuersa ita que a deo sūt ordinata sūt maxime qea que p̄s opatis est dūne manifestis. Sed ne ingratūe rogatōis ne pauperitū sciēte mē qui tūm ex p̄t cognoscam⁹ et p̄t modū vix sūtillule quēdūz nobis elucēt de tūm lūmīn copia de lucerna posi ta sup̄andelabūz. Sane qñto min⁹ singuli opm⁹ tanto fidelig re teris qmūmūda sūt que singulis reuelant. Et ego fr̄s que michi ad vñq⁹ edificatōz de ascensioe p̄mo de ascensioib⁹ suis dūne ip̄e dig nat⁹ nec volo nec debeo subtrahere vobis p̄st̄m cū hec sit spūaliū

Præparata bonorum ut communicata non minuantur. Aliquibus fortassis hec
nota sunt quibus sicut reuelata sunt sed propter eos qui forte non aduertunt
sublimioribus intenti et alijs occupati seu etiam propter eos qui minus imperitus
intelligentie sunt michi incipit loqui que sentio. Christus qui descendit
ipse est qui et ascendit. apostoli uerba sunt hec. Ego autem nredo cum isthor ipso
quod descendit ascendisse sic enim oportebat christum descendere ut nos ascen-
dere doceremur. Cupidi siquidem sumus ascensuum exaltationis gravisimam
omnes nobiles enim carere sumus et magnam cupiditatem habere ad altitu-
dinem naturali appetimus desiderio. Sed ut nobis si voluerimus eum
sequi qui ait. sedulo in monte testamenti clauibus aquilonis. heu mi-
seri in laterebus aquilonis fugidus est mons ille non te sequimur. potestas
tis habes gravisimam altitudinem presumis potestate. spiritus tamen usque ho-
die feda sequitur. ista quoque vestigia. primo vero quoniam pauci euadunt quibus
non dominandi libido dominatur. hinc est quod beati vocantur qui potestatem ha-
bent. hinc quod laudantur potestatem desiderant. tunc sue potestatis siquidem omnes
adulant. invident omnes. que sequimur miserum hominem que sequimur an-
nunc videtur parhamam tunc fulgur de celo cidentem. nonne iste est mons in
quem angelus ascendit et dyabolus factus est. vel illud aduertite quod
post crucis suam iudicia cruciunt male sollicitus de supplantando homine
illius tamen montis ascensum nullatenus ausus est suadere ei in quo mirum
propterea ascensum tamen inane perperam cognoscitur expectus. Sed non de
fuit versum hosti quid ageret. silem ei montem alterum demonstrauit
tunc inquit sicut deus scietur bonum et malum. perniciosa etiam hec as-
censio primo descensio magis est de iherusalem in iherusalem. pessimo mons istius
scietur tunc usque hodie tanta videtur gravis pluviosus reple filiorum
adam ac si non nouerunt quantum patet illorum. illius montis ascensum des-
cenderunt primo quoniam grauiter ceciderunt quantumque delecta sit et reple uassa
in posteritatis nostra sanam sunt vulnera que tibi in ascensu montis illius
infecta sunt licet adhuc in prelatere et nunc iterum propria persona
conaris ascendere ut sit error nouissimus perior. que nam miseris
tunc dura libido. filij hominum usque quo graui corde ut quid diligens uamta-
tem et que uis mediant. In ignorantibus quoniam firma mundi elegit deus
ut confundat fortia et stulti mundi ut confundat sapientes. non vos di-
uine generationis terrore reuocant perditum sapientiam sapientium et pru-
dentiam prudentium reprobatum non prout exemplum non denique sensus ipse non
et dire experientia uamta cum sumus additi per inspectionem scientie appe-
titum esse uobis fratres montem demonstrauimus alterum non tunc que ascendans
sed que fugians. spiritus est tunc que ascendebat qui uoluit esse sicut deus
scietur bonum et malum spiritus que usque hodie filij eius accumulunt et ele-
uant nihil inuenientes tunc uile unde non uoluit montem eleuare scien-
tie videns alium hunc alium mundialis cure istam placitum displicentem
de illis semilibus rugibet artibus tunc uehementer affectare scientiam ut

¶ hinc abundantia uultu appetit
de seculo

¶ Non est appetenda alio potest

¶ Non est appetenda alio potest

laborem nō reputet tantūmō possit aliquibz doctor dūmū Sic ē
diferunt babel sic putant addi sepuentur os filitudine sic gompisat
qñ nō expedit qđ expedit omittentes. Cuid vobis et montibus istis i
quoz ascensu tanta difficultas est et tñ grunde periculū. Aut au-
cū descensu montes aug et finalis ascensu est et periculis. pñtis am
hinc angelū felicitate pñtatur angelica. scēne appetitus hōiem inon-
talimis gloria spoliatur. Conet quis ascendere mōtez pñtis qñ
tos putat qđictores habebit quātos dūmēt i repulsores obsma-
la qñta qñ difficultez vias. qđ si tūdeqz ad pñtis euz gñgerit qđ op-
tibat. potest aut scēpura potest tōmētū pñtis ut pñtis sol-
litudines et anxietates quas potestis ipā parit omittit. Cupidus
alter est implantis scēne quāto laborabit qñta anxietatē spñtis euz.
Et tūc audiet nec si te cupis apprehendes. In maiestate morabi-
tur oculus meus euz quonens videre gñgerit cui se postenorez iudi-
cet aut putet ab aliis reputari quid cū dūmuerit mltū. perdam
mñt dñs sapiētiā sapiētiā et pñtis pñtis pñtis pñtis. Jam
ne multis timorez iudicis qñ fugiedus sit nobis mōtis utiqz si p-
cipit angeli et mñtis hōis expānsam mōtis gelbac nec ros n-
pluvia veniat sup vobz quid tñ agimus. Ascendere sic nō expedit et
ascendendi tenent gñpistētia. quis docbit nos ascensū salubrez. quis
mñtis de quo legimus qñ qui descendit ipē est qui ascendit. Ab ipō ne
bis dñmōmēda ascensu ēat via ne ductoris pñtis seductoris mñtis
qui aut vestigiū aut gñlū scēpūm. quia ergo nō erit quo ascen-
deret descendit alissimū et suo nobis descensu suūqz ac salubrez dēdi-
cavit ascensu descendit de mōte potēne alius ifirmitate mñtis
tūc descendit de mōte scēne qñ gñpūm dēo p scēpūm pñtis
saluos fūit ardentē. qđ euz tñello corpe et ifirmilū mñtis iud-
det mñtis. qđ doctus apparet pñtis qui sola mñtis abera mñtis.
quis potēne cor euz oīa mñtis claus gñpūm tūc dūmētū of-
pa. quis ifirmēte cor qui tñdebat t mñtis dūmū suū et que nō ra-
puit exsoluebat. vñtis qñ mñtis descendit. qñtis a potēna sua
qñtis a sapiētia exmānet semetipm. S3 nō potuit alig mō-
tez bñtis ascendere nec suū expñtis gñmēdare mñtis. nec mñtis
cū si descendendo epñtis ascendit qñ pñtis utiqz tñtis ascendit
et mñtis quidē videt mñtis hūg ascensuē quere qui dicitur. quis as-
cendit mōtez dñs aut quis pñtis loco scēeuz. forte etiaz pñtis
ascensuē dñs dñtis mñtis hōis adhuc i uenit mñtis
tem exclamans. venite ascendit mñtis dñs an nō manifeste
eos de pñtis mñtis ascensione redarguens mñtis hūg pñtis
libertatez qui aut ut quid suspām mñtis coagulatis. mñtis co-
agulatis mñtis pinguis. hic est ergo mñtis domus dñs pñtis mñtis
venite mñtis sup quos pñtis spñtis mñtis que dicitur

Appetenda ē alio bonum

Et tunc venit iste saluens in montibus docetur cum ignarum uic. traheret
paruulum. insinulū deducebat idcirco uelut quibusdam passibilibus de
uirtute in uirtute ut uideret deus decora ipsius iustitia cum eius sicut
montes dei. Sed iam si placet ipse saluus inuicem quibus exultauit
ut gratias ad curandam uiam et eius egressio a summo celo per gradus
quosdam usque ad summum eius occurrit. primum ergo constituit montem illū
in quo ascendit cum petro et iacobo et iohanne ubi insinuantur est
ante eos. refulsit facies eius sicut sol et uestimenta eius facta sunt alba
sicut nix. Resurrexerunt gloria ista est quia in monte spei gratulamur.
ut quid eius ascendit ut insinuantur nisi ut doceret nos cognitione
ascende ad futuram illius gloriam que reuelabitur in nobis. felix cuius me
dimis in aspectu domini est semper qui delectationes deitatis domini usque finem se
dula cognitione reuoluit. quid eius gemitu illi potuit uideri qui
semper mente tractat quod non sit indignus passionibus huius temporis ad fu
turam gloriam que reuelabitur in uobis. quod concupiscere petat in sterilo
neque enim cuius oculus semper uideat bona domini in terra uiuentium semper uidet
eterna premia. tibi dixit cor meum propheta loquitur domino. tibi dixit
cor meum exquisiuit te facies mea faciem tuam domine requiram. Quis
michi hoc tribuat ut omnes surgentes steteris in excelsis ut uideatis
exultationes que ventura est uobis a domino. non sit uobis molestum ob
secro quod in monte hoc aliquanto diutius immoramur. poterimus eius rete
nos festinamus pertransire. uerum in isto quod non detineat sententia illa
beati petri quia in eo propulsetur et de eo. domine inquit bonum est hic
nos esse. quid eius tunc bonum primo quid aliud uidetur bonum quam in bonis a
nimarum morari quicquid adhuc carnis non potest. patet quia qui in
graduebat in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum dei in uoce
exultationis et plausus et confessionis sonis epulantis fuerit. bonum
est nos hic esse. quis enim ex uobis secum cogitans futurum illius uitam
sed letitiam sed exultationes uicinationes sed beatitudinem sed gloriam fili
orum dei. quis enim tunc nunquam secum conscientia uolens uolens non con
tinue de plenitudine intus suauitatis exultat domine bonum est nos hic
esse. non sane in hac carnis pegnatione ubi corpe detinetur sed in
suauis ac salubri illa cogitatione in qua corde uersatur. quis dubit
michi penas sicut colūbe et uolabo et requiescam. Vos autem filii hominum
filii hominum qui descendit de iherusalem in iherusalem filii hominum usque quo gemitu
corde. Ascendere ad cor altum et exultabit deus hic est enim mens in
quo insinuantur epulas. ascendite et facietis quod dominus sancti sunt misericor
diaz de conpula et estructure gratias deo non magnopere nostre habeo vos
amoneo. Exonerare obsecro cordi uicini gratiam mole terrena et
gitationis ut scitis misericordiam a domino sancti sunt. Leuate corda
uicini cum manibus quibusdam cogitationem ut insinuantur dominum uidet

Supplementa ad alia ^{quae} sunt

tis: formate i cordibus vestris nō modo pūchāru et prophāru ta-
 bernacula sed omnes domus illius celestis mansiones multiplices scdm
 euz qui cunctūbat imolans tabernaculo dñi hostiaz voverunt omnes
 cantans psalmū illi dicens dñō qm̄ dilecta tibi tabernacula tua dñe bu-
 tutū gressat et defiat aīa mea i tabua dñi. Circa et vos km̄
 ruz pietatis et deuotionis hostia visitantes aīo stades supnas et mul-
 tas que i domo pūis sūt mansiones huiliter prostermetes corda vā
 ante thronū dī et agm̄ cū reuerētia supplicantes singulis ordinibz
 angeloz pūchāru numerū cunctos prophāru et senatū aplūm si-
 lutantes suspēctes coronas mīm purpureis iutilantes floribz
 redolentes lilis choros virginū amittentes atqz ad mellifluum
 noui cantica sonū qm̄ pūlet i pūmīs cordis erigentes auditū
 hec recordatus sum prophā legi et effudi tme aīam meā Quare
 qm̄ mīlilo mlorū tabernaculi amittibilis usqz ad domū dī Et ut ne
 meo fū dī ip̄ et delectatus sūz que videtur apli uidet et iste nec diffi-
 mili ut arbitror visione n̄ q spūale totū hūerit hūis visio compozē
 nihil oīo nō videt eū sicut is qui dicebat. vidimus eū et nō erat
 ei species neqz dñi. Transfigurantū pūidubio vidit et speciosū
 formā p filijs homī qui delectatū se phibet sicut et apli bonū est
 inquit nos hic esse et ut nihil dñi pūposite similitudinis illi qui
 deū pūm legimus. readisse hic vō sūū faret spm̄ de fesse. quam
 magna multitudo dulcedinis tue dñe quā abscondisti timētibz te
 Ascendentes igit Thūc montes et reuelata facie glām dñi spe-
 culantes haur dubiū qm̄ clamare habentis et vos tūbe me post te
 Cūc eū pūdest facie quo sit eūdu si quidem quā dñeas ue nō no-
 ueris. Alterū pūuide montē ascendis nō est in quo pūidēz
 audies et salaz erigentes octo distinctaz salazibus ang sūmīs
 relos tangit. beatū qui pūscūmēz parat ppter iustitiaz qm̄ ip̄oz
 est regnū reloy rē Jam si pūū ascendas mōtey iugi meditare
 ne supne glorie istū mīlilo montē ascendere nō gūuaberis
 ut i lege eū mediteris die ac nocte sicut idem prophā nō solū me
 dimbat in pūis sed et mandatis que dilexit. sic em̄ audies et tu
 Et quo eam satis ppter ascensionē pūaz et vias satis ppter scūdā
 pūrea pone i corde tuo viam veritatis inquirere ne forte de coy-
 sis numero qui viam ciuitatis habitaculi nō auenerūt mag aut
 sollicitus esto ascendere nō mō agnitione celestis glorie sed et cōuer-
 satione que celestem gloriā mereat. Teriū mīlilo lego mō-
 tem i que ascendit solus orare. vide ergo qm̄ bene sponsa i amittas
 ēre inquit venit. iste saliens i montibz. In pmo mīssfiguratus est
 ut scires quo tēderes. In scdo uerba uite locutus ut scires quo pūem-
 res. orauit in tercio ut cūdi et pūuicendi bonaz optinere stude-
 as uolūntez. scēti eū bonū et nō finē pūm est illi pūrea scēns

q̄a i orōne dat bona volūtas cū videris que agenda sūt ut qualescūq;
ad agenda que videris asānde et tu ad orōnez. ora istant ora p̄sēem
ter. sicut ille p̄narrabat i orōne et dicit pater boni sp̄m bonū petēti
se et uide qm̄ uideret oratōis t̄pē et q̄a corpulī loci secretū querim̄
q̄z hoc ille nō solū docuit uerbo m̄tra in quens i cūbilitū tuū et dū
sō ostio ora patre tuū. sed et cōmēdauit exēplo ne domesticū queq̄m
admittens sed solus ascendens ad orōnez. Pūm̄ poterim̄ aliqd̄ am
plius de ascensionibz eius inuenire. poterim̄ utiqz. volo em̄z ut nec
uimēti ip̄i sis inemor sup̄ qd̄ legit̄ ascendisse. volo ut ne ip̄i cui
as ascensuēz omittis nāz et i illa op̄aretur exaltari filiū hoī et
eḡo nōt si exaltari fuerō a terra oīa tuham ad meip̄m. Itaqz cū
nāz et cōḡm̄tiō suppetit et uelle adaret. qd̄ agis qd̄ p̄ficere bonū nō
inuenis sed asinū quidaz et bestiales motus legem contrariū habent
et captiuare te volūt qd̄ inq̄m̄ facies sup̄ ḡrup̄is scēis i uolūtilibz
que sūt i membris tuis. Viget te et q̄a cū ieiunare ḡsentis ḡule
illarebz. cū vigilare propōis sompnoletia p̄mit. qd̄ faciem̄ hu
ic asino. Asinū cū istud est et comē cū asinū qz homo p̄p̄us est
iumentis i p̄p̄etibz et sicut factus illis. Ascende dñe sup̄ asinū istūz
ḡm̄lū bestiales hos motus qz domari dēbent ne p̄ualeant dñm̄. n
cū oīlanti fuerūt ḡm̄lanti b̄ur nos nisi p̄m̄uēt opp̄m̄ur nos. p̄p̄a sū
re aū et i hac ascensione xp̄m̄ dñm̄ ut sub te sit appetitū tuū et tu
dñe i illū nāz ut celum ascendas p̄us nōre est leuare te sup̄ te oīl
ando animalia desideria que i te militāt aduersū te. Sequare etā
ascendentes i cruce et exaltari a tū ut nō solū sup̄ te sed et sup̄ oīn̄
quoz mūdūz mēt̄s fustigio collatēis vniuersa que i terris sūt deor
sūz aspiciens et aspiciens sicut s̄p̄m̄ est. Cernēt tūm̄ de longe
nulla te mūdū oblectamēta iclinēt nulle aduersitates deiciant ab
sit tibi gl̄ia nisi i cruce dñi m̄i ih̄i xp̄i per quē tibi mūdus crucifiḡ
est ut que mūdus appetit crucē reparet et tu crucifiḡis mūdū illis
que mūdus cruce repunit toto iherens amore. Jam b̄ quid ex hoc
dissolui inq̄ et esse cū xp̄o multo magis optimū. beatū uir p̄m̄ ē uir
ilū abs te ait proph̄a ad dñm̄ ascensiones i corde suo disposuit ibi de
uirtute i uirtutēz usqz ad uidendū dñm̄ dñm̄ i syon. hec est ultīa asētio
i qua iplēt oīa sicut ait ap̄l̄s xp̄us qui descendit ip̄e est et qui ascen
dit ut adimpleret oīa. S̄z de illa ascensione quid dīqz. quo ascendem̄ ut
ibi xp̄us est et nos sum̄. quid ibi erit. Oculis deus nō uidet absqz
te que p̄parasti diligentiū te. Desiderem̄ hanc fratres mei. sū
p̄m̄z ad eam iugiter et eo magis affectus iugiet qd̄ fuit i illis.
Oue s̄denti i th̄ro. Item de ascensione. Sermo xxi.
nō antiquo dīc̄t̄ am̄fessur̄s pariter oblat̄s est filiū ho
m̄is et eū deīc̄ps nō m̄o ḡm̄m̄ dñm̄ i maḡm̄ficta et

gloria sed et fructus fere sublimis. felix vmo et amplectendu des
 fabilis gaudiu sacramentu. Idem eni et gerimen dm et fructus fere idem
 ipe et dei filius et fructus uentris marie est. Idem filius dauid et
 dñs de quo hodie gaudiu impletu est vnde obm pñens uelut dix
 it dñs dñs meo sede a dextris meis. quo eni dñs nō gerimō dm.
 Idem tñz et filius ei⁹ utpote fructus terre sublimis. fructus uirge
 que de nudire pesse processit hodie igit suū hūc et homin filiu a
 pud semetipm patet clarifim claritate quā habuit pñs qm mū
 dus fieret apud ipm. hodie ueritate que de pñs orta est relū sibi red
 ditam gloriat hodie sponsus auferitur a filijs et lugendu eis est si
 ut pñit nō emz poterant filij sponsi lugere donec spñs rñ eis
 erit sed venit dies ut auferat ab eis ut de cetero lugeant et ieu
 nent. ubi illud uir petre qd dixerat bonū est nos hic esse fia
 amz hic tua tabernacula fore cū ingressus est amplius et pfer
 tius tabernaculū nō manifestū id est nō hūc orationis. quō er
 go iaz bonū est nos hic esse. vmo vō molestū est. graue est. pi
 ridosū est. nimis ubi malicie plurimū sapientie modū si tñm
 uel modū inuenit ubi uisita omnia. cū lubrica opta tendens ob
 sessa laqueis pñrū ubi peritunt aīc ubi spñs affligit sub sole
 ubi tñm uamitas et afflictio spñs est. || Leu emz ergo frēs
 mei leu emz. relū corda nra cū manibz et ascendentes dñm sequi
 uelut quibusdāz passibz duorū et fidei cōtēdamz. Erit emz
 an sine mora sine difficultate diuiaz ei tñm ubi incipim et id po
 tētur corpi spūalia qd merito interim nequunt spc animales. nūc
 emz quāz comitibz corda leuare nō est que quidez ut miserabilis
 satis in libro propē experientie legimz et corpus corruptū aggrauat
 et trena in habitū depmit. At forte trādendū est quid sit leuare
 cor aut quēdmodū oporteat illud eleuari sed trādendū sane magis
 ab aplō qm a nobis. Si qñs existis mōp cū xpō que sursum sūt que ante
 ubi xpñs est in dextera dei sedens que sursum sapere nō que sup tñm
 pñs manifestis dñat si qñs existis et ascendite si quid sit et
 conregnare. || Sequam frēs mei sequam agm quorūz uerit
 sequam patientes sejm et resurgentes sequam multo libetis as
 cendentes. Crucifigat uerū nō homo simul cū illo ut destruat
 corpus pñi ut ultm nō seruamz pñi mortificatis minuz mēbz
 nostis que sūt sup tñm. sed et qñs ipse resurrexit a mortuis per
 gloriāz pñi ita et nos in nouitate uite ambulemz. In hoc emz mor
 tuus est et resurrexit ut pñs mortui iusticie uiuamz. Certū qm
 uite nouitas lorū exigit tūores et resurrexeris dignitas alio
 rem expetit gradū sequam etia ascendentes quere uidet et sa
 pere que sursum sūt ubi ille est nō que sup tñm. quēz quis ille sit
 locū. Audi aplm. Ene sursum inquit ibi dñs libera est que est macti-

nostra. Vis scire que nunc ibi sunt? Visio pacis est lauda iherusalem dominum lau-
da deum tuum spon qui posuit fines tuos pacem. O pax que exsuperas omnem
sensum o pax etiam super pacem omnem super mensuram conferam et cogi-
tata et superfluent. Compatere igitur christe o anima christiana consurge ro-
ascende quod est declina a malo et fac bona inquirere pacem et persequere eam
Sic mirum paulus in actibus apostolorum de gentiana et iustitia et spe vite e-
terne memorat docuisse discipulos Sic veritas ipsa monet in eu-
gelio laborem perungere lucernas accendere et deinceps homines expectan-
tibus dominum suum siles memini. Ceterum gemma quidam si bene aduertitis ascen-
sio vobis ab apostolo commendat in eo quod querere et sapere monuit non forma sed
superna quam fortasse distinctio non ne ipse quoque propheta praevisse eum vide-
bit dicens Inquirere pacem et persequere eam ut hoc sit pax sequenda que
vere persequi inquisitis quod est sapientia querere quod sit super que sunt sunt
non que super terram. mirum dicitur diversa sunt corda nostra et multis iterum
simus inveniunt habere nec sibi omnino coherere videntur velut periculatum
ea et meliorum quoddam levare non est ut in superna illa iherusalem colligantur
tunc cum participatio eius in idipsum ubi non tantum singuli sed et omnes pater-
icipiant habitare fratres in bonum non modo. si non divisi in semetipsos sed nec iter-
semetipsos. Ecce cum ut tamquam principalis cordis ipsi in meliora disting-
uam est intellectus in nobis est et affectus et huiusmodi sequitur sibi invicem ad-
uersantes ut alter summa petere alter appetere forma videat. Quibus vero
is dolor quoniam grauius anime cruciatur dum sic distrahunt sic dilacerant sic
abripit a semetipsa vel ex ea pulset quam omnibus ex parte uti promptum est
corpi passionem querat si quis in suo spiritu audiret periculosam et perulo-
sa insensibilitate neglexerit distrahunt hominibus et longioris obli-
re lumen remouet ab iure pedes et dum rursus adhuc integra manet quod
pax ille est cruciatur. Sic et afflicti plangunt miseris qui corpa
litter in nos querentes illuminati forte sile. sed dissiliter inveniuntur
affectu intelligitur pater bona quod faciunt sed non parum diligunt intellectu
nam de ignorantia fratres que nunc exarsio nobis quidam magis doctrina re-
lectis magis divina lectio magis spiritualis eruditio deest. Cuiusque sunt
vera quicquid padica quicquid iusta quicquid amabilia quicquid bone
fime si qua virtus si qua laus discipline hec distans et amptis hec
auditis pater et viditis in exemplis videlicet et uerbis eorum qui inter nos
sunt perfecti quorum et exhortatio et queratio plene erudit vniuersis
vtriusque aut hec ut intellectum amonet moueat et affectum ne sit itus
amantissima quod dictio et diuisio molestissima dum hinc quidem suum
trahunt sed tamen inde deorsum. Nimirum aduerte potes in om-
nibus fore religiosi congregantibus vniuersos repletos solatione super habu-
dantes gaudio iocundos serenos et hylares feruentes spiritu die ac nocte
meditantes in lege dei crebro suspirantes in celum et puras manus in
oratione leuantes sollicitos observatores assidue deuotos sectatores

bonorum operum quibus amabilis disciplina dulci ieiunio iugiter bre-
ues et vniuersa denique quiescentis huius austeritatis refrigerium in-
dent. Contra sine est ieiunare huius pusillitatem et remissis defunctis
sub onere virginitatis et calidius indiget quod remissum leti. pusillan-
im tristitia est quod breuis et rara opportunitas. aialis regitudo. repida
quiescentis obediencia sine deuotione. sermo sine caritatis pietate. oratio sine car-
dis intentione lectio sine edificacione quos ut videmus vix gehene me-
tus inhiulet vix pudor inhibet vix frenat ratio vix disciplina cohe-
ret. non tibi huius vita inferno penitus appropinquare videtur dum
intellus affectui et affluu intellectu repugnare nature habet ma-
nus mittere ad opera fortium qui abo fortuna minime sustentant. semper pla-
ne tribulationis sed ne consolationis. Exurgamus igitur quicquid sumus
huiusmodi. resurgamus autem spiritum. resurgamus abiciamus spiritum. te-
piditatem et si non quod periculosum est et deo solet ut iterum miserabiliter
plangimus etiam vomitu prouocare certe quod molestissima est plena
misericordia et doloris et inferno plane proxima umbra mortis uere con-
fetur. Si quicquid que sursum sunt etiam sapere et plibare interim stude-
amus. forte poterit intellectui et affectui non inconuenient aptari quod
et querere que sursum sunt et sapere amorem ut in principalibus quicquidmo-
dum superdictum est moribus suis corda nostra manibus quibusdamque pijs conatibus
et exercitijs spiritualibus leuare studemus ad deum. Omnes in fallor que
sursum sunt querimus intellectui fidei et iudicio rationis sed non eque for-
sitim sapimus omnes que sursum sunt tamquam inestati huiusque sunt super-
tiam violento quodam prouidino affectum. unde est ea qui pau-
lo ante ostendimus animorum tanta diuersitas. disparitas studiorum quer-
sationum dissimilitudo. unde spiritualis gratie inopia tanta quibusdam cum
alijs copia tanta exuberet. profecto nec auarus nec inops est gratie
distributor. sed ubi vasa vacua desunt oleum stine non est. unde se se
ingerit amor mundi non consolationibus suis primo de solationibus suis obsecrat
aditus per fenestras irruit metes occupat sed non cuiquam dixit renu-
it consolationi aut mea memor fui dei et delectatus sum. potius patitur nepe
secularibus desiderijs animi delectatio sua declinat nec miserum poterunt
vera vana. eterna adiutus spiritualia auxilium summa inuis ut patet sa-
piens que sursum sunt et que super tiaz felices mirum vixi illi per quos
domini legit asensio prefigurata. enoch inptus et instantis hebraeus fe-
liciter plene qui soli uix deo uiuunt soli deo parant intelligendo dili-
gendo fruendo. neque est inopia que corrumpunt illas aggrauant ani-
mas nec tinea inhabitans sensus eorum tamquam multa cogitationes de-
pmit qui a deo ambulasse nesciunt. factum est impedimentum omne de
medio occasio vniuersa sublata materies nulla relictum est que eorum
affluu aggrauet uel depmit intellum. nam et forem ob hoc inptu
scriptura memorat ne forte mutet malicia sapientiam et intellectus

eius uel aia de corpore ualeat aut mutari. Nobis autem unde in his
tenebris uentis unde ciuitas in hoc seculo nequam in hoc mundo qui pos-
tus est in maligno. prout erit qui intellectum illuminet qui inflammet af-
fectum. Erat utique si querit ad christum ut velamen de oculis nostris aufer-
retur. hic enim est de quo scriptum est. habundantibus in regione umbre mortis lux
orta est enim. Si quidem prius ignorantie tempore despicens deus annu-
ciat hominibus ut omnes ubique agerent penitentiam secundum quod paulus athe-
nensis tradidit agnoscere et tunc dei uerbum et sapientiam incarnatam cuius
utique operis erat toto illo tempore quo uideam in terris et inter homines quiesca-
re dignatum est ineffabilis illa uirtus illa gloria illa maiestas illam
mare oculos audis et suade fides hominibus penitentem perit et ostensi-
one signorum. Denique spiritus domini aut super me ad euangelium in diu paupere
misit me et apostolus loquebatur. adhuc modicum lumen in nobis est ambu-
lare diu luce habetis ut non tenebre uos apprehendant. nec modo ante pas-
sionem sed et post resurrectionem in multis argumentis per dies xl appa-
rens eis et loquens de regno dei quod et sensu eis ut scripturas intelligeret
legit aperuisse. Intellectum potius informabat quam purgabat affectum
quod enim ad spiritalia affici possent animales. Immo uero ne ipsi quidem
mentis luce poterant aliquatenus sustinere. sed exhiberi illis oportuit
uerbum in carne scilicet in nube lumen in resu. melius in terra arcem in laterna
spiritus ante funes illorum christus dominus sed non utique sine uoluntate in qua uiue-
rent inter gentes. Unde et uaporem legit oblatuisse spiritus ne uolente
coram reuerberant splendore admodum illis luce purissimum
fulgorem diuinitatis etiam illis aequale posset acies elaberi. minime
tamen uel nubes ipsa leuis esse potuit cunctis sed ea quod usus est in palu-
tez et discipulorum animos qui non ad fidei intellectum sed aliqua mutabilitate
intellectus poterant promoueri nec assurgere adhuc ad spiritalia pro-
ualebit in sue animi prouocant affectum ut amore quendam huma-
no operanti mira. mirum loquens hominem adhereret amore utique anima-
li adhuc sed non ualido ut rectis oculis perualeret. mirum hic erat ille
moysi serpens qui serpentes magorum egypti omnes perit deuorauit
Denique ecce nos inquit relinquimus omnia et secuti sumus te. beati
si quidem oculi qui uidebant dominum maiestatis in carne patrem. auctorem
uiuificantis inter homines quiescentem uirtutibus choruscantem infir-
mos curantem maria nutrantem mortuos suscitantem demonum imp-
antem et penitentem silem hominibus afferentem mentem et hunc corde be-
nignum affabilem misericordie uisceribus affluentem. agnum dei perma-
ta non habentem et omnem peccatum portantem. beate aures que uerba uite
ab ipso incarnati uerbi ore percipere merebantur quibus enarrabat ben-
genitus qui est in sum patris et notum faciebat quemque audisset a patre
ut fluentia doctrine celestis ab ipso uentans purissimo fonte hauri-
rent. vniuersis postmodum gentibus propinqua sumo eructanda po-

turent. quid mirum

tuent quid mirū fr̄s si implebat tristitia cor eorū eūz eis se se pro
mūnaret ihū et adderet quo ego vado v̄s nō potestis uenire mō. qd
nō gaudent v̄s et turbaret affectus hesitaret animus heret vultus
pauet auditus nec oīo equanimiter discessiois eūz sermo possit admitti
ut relinqueret eos pro quo oīa reliquissent. Ceterū ut nō manet ī carne
sed ut trāsseret ad spm̄ totus ab eo nullaz carūz discipulorū fuerat
collectus affectus ut dicere possit esset aliquis. Et si cognouimus xpm̄ se
cūduz carnem sed nūc iam nō nouimus vnde et benignissimus ille ma
gister blandis eos refouens absoluit. ait Rogabo patres meū et aliū
paritū dabit vobis spiritū ueritatis qui vobiscū maneat in eternū
Et item ego ueritatem dico vobis expedir vobis ut ego uadam nisi
eūz abiero paritū nō ueniet. Grande misterium fr̄s mei qd
eūz sibi vult nisi ego abiero paritū nō ueniet. Et haec ne inuisa pa
dit p̄na xpi aut contuberminz dūre carnis spūs sūs abhorrebat que
sicut anglo p̄uāante cognouimus ne capi quidez nisi ab eo supueni
ente potuerit. qd est ergo nisi ego abiero paritū nō ueniet nisi
carnis p̄na v̄s subtrahat aspectus spūalis gr̄e plenitudinē occu
pata mens nō admittit nō recipit animus nō caput affectus. quid
vobis videt fr̄s si hec ita sūt p̄mo qd ita sūt. Pudeat quis de cō
finitatibz quibusdā illerebris de dīmissiois lenocina carnis sue car
nis utiqz peccatūis genite ī p̄m̄ afflicte p̄m̄ in qua demū bonū nō
est illuz p̄ter expectare paritū. Pudeat m̄p̄ qui huiusmōi est qui
limo semp̄ inheret qui carne fouet qui ī carne seminat qui carnez
sapit illaz nichilē collationez sup̄ne consolationis torrentes uolupta
tis illuz illum sperare grām spūs vehemens quā ut ueniat ipa resta
tur ne cū ipa quidez uerbi carne p̄ripe ullatenus apli potuerit. Er
rat oīo si quis celestis illuz dulcedinēz hūc tineri diuinū illud bal
samū hūc beneno muscata illū spūs miserū posse hūc illerebris
arbitrat. Fullerus thoma stē fullerus si uidere dnm̄ sperns ab aplōu
collegio separatus. nō amat verum angulos nō ei diuersoria placent ī me
dio stat disciplina cōmuni. cū v̄m̄ am̄bus studiis dēctur. v̄p̄ quo mi
ser diuertenda cupit et consolationes prope uolūptis tanto labore que
ritis tanto rubore mendicis. Et quid facio inquis. Eire ancillam et
filium eūz nō eūz heres erit filius anille cū filio libere nulla ut dictū est q
uentio uenit et v̄m̄bitur lucet tenetis spiritū et carum igni et te
pidum. Sed dūz illa morat inquis sine aliqua consolatione esse nō possū
p̄mo v̄o si moraz ferret expecta eūz qd ueniet et nō tardabit. Apli de
re dies in hac expectatione sed eūz p̄seuerantes unanimiter ī orōne eūz
muleribz et maria m̄e ihū Et tu ergo omne discere discere quere perē pul
sare donec inuenias donec accipias donec apuar tibi nouit dñs figm̄tū
tū fidelis est nō te pariet temptari sup̄ id qd possis. Confide ī xpo qd si
fidelis expectantius nec diem detinuit expectabit. p̄ueniet certe bene
dicitur dulcedis desolūz auiū et carūz ut fidelis et nō ad m̄p̄ isipienaz

tibi consolari remuens in ipsius memoria delectatus inebriatus ab ubertate domus eius et torrente voluptatis eius positus Sic nimium et helise quondam orasse legitur cum dulcissimum illud solamen helix penam sibi plingeret subtrahendum Sed considera diligentius quid orauerit quidue res pensus sit postulanti Oro inquit domine ut fiat spiritus tuus duplex in me nimium duplicem ei spiritum optaret ut magis abeuntis abstinentiam gratia duplicata supplicet unde et helias ad eum Si videris inquit quoniam tollas a te fiet quod petisti duplicavit enim spiritum visio abeuntis cum eundem in partem in celum universa preter eius desideria semper tulit ut in ipso quoque uis sapientie que sursum sunt non que super terram duplicavit spiritum visio abeuntis ut intellectum spirituali spiritualis iungeret affectus cum ipsa uirtute cum potissima iheret bar tunc in partem in celum quod eundem in apostolis reperit impletum ubi cum videretur illis sanctus ille ihesus tunc manifeste eleuatus est et ferebat in celum ut nemo eorum opus haberet interrogare quo uadis ipsa uirtute ita dixerim oculata fide edocti sunt supplices in celum oculos leuare prius tunc mirum promissa sibi dona et risumati postulantes doner fieret repente a celo sanis aduenientis spiritus vehementer aduenientis utique ignis quem dominus ihesus mittebat in terram uolens vehementer accendi Constat siquidem eos ut prius spiritum accepisse non videretur insufflauit eis et dixit Accipite spiritum sanctum sed spiritum plene fidei et intelligentie non formosus quo magis illuminaret ratio quam illuminaret affectus quod duplicem utique spiritum opus fuit quos enim uerbum prius disciplinam et sapientiam in domo erat et intellectum adimpleuerat corda eorum aduersus utique postmodum ignis diuinus et inueniens uis inextinguibile munda fudit ab eis domum risumati ut in spirituales omnes mutauit amorem ut accensa in eis animus fortis ut mors uis non modo fortis sed ne ipsa quidem omni propter meritum uideatur claudere dignaret Cui nos gratie pro merito expugnantis modico preparantes exmanie ponam nosmet ipsos et a delectationibus misisset in duas absolutionem euacuare studium dilectum corda nostra maximeque istante nunc die festo et feruens et fiducialis unanimiter precemur in oratione ut sua nos uisitatione sua absolutione et affirmatione dignetur spiritus ille benignus spiritus dulcis spiritus fortis infirma corroborans aspera planans corda purificans qui non pater et filio idipsum sed non isipse est ut res unum et unum est res uerissime prius et fidelissime catholicam ecclesiam fuerat a patre adoptita a filio desponsata a spiritu affirmata quibus ut una substantia sit et eadem nihil omnia gloria in secula seculorum amen. // Item de ascensione Ser-

Riphorem nobis in ecclesia primitiua uirtu // mo xxiij.
tem lucas sanctus breui sermone commendat ubi post dominum
ascensum unanimiter eos in oratione perseuerasse describit expectantes celestem gloriam cuius accipiant repromissam laudabili siquidem magnanimitate pusillus grex pastoris solatio destitutus minime timor dilatare quoniam illi cura esset de eis sed pater uis pro eis gereret sollicitudinem dominus pulsabat suppliciterque celum cernens appropinquare illud orationes uis

totū nec pauperū p̄ces spernerent ad nō aut sine r̄p̄osi b̄ndicōe re-
dierit Sed nec sine longanimitate p̄stebant indefinētes iuxta pro-
phetā illud si moraz ferent exp̄ta ei q̄z veniet et nō t̄r̄dibit. por-
ro v̄naminitis quidez legit̄ euidēt̄ exp̄ressa q̄her sola diuini sp̄itus
misericordia mereat̄ neq̄ ei est deus dissensionis sed pacis neq̄ habere
fuit nisi v̄niū moris i domo. Iure igit̄ p̄parat̄ cordē corā auduit an-
tis diuina nec ab exp̄tatione sua q̄fudit̄ eos qui et magnanimēs
et longanimēs et v̄naminites essent. Certissima nūq̄ sūt hec testimo-
nia fidei sp̄ei et caritatis et quid euidēt̄ sp̄es longanimitatez v̄nam-
initatez caritatis op̄at̄. nūquid fides quaz magnanimū facit et solū qd
qd em̄ s̄ fide p̄sūt nō est illa animi solida magnitudo sed ventrosa
quidēz iplano et timor iams. v̄s audire magnanimū virū. Omnia
mā possuz i eo qui me q̄fuitat. ¶ Imitem̄ triplicē hanc p̄parat̄
fiet si desideramus sup̄effluēt̄ mēsuz sp̄is optinere. abis em̄ p̄er-
p̄m dat̄ ad mēsuz sp̄is sed mēsuz cūmulus sup̄effluēt̄ videt̄ quo-
dāno excessisse mēsuz. Euidēt̄ fuit i quēstione nū magnanimitas
sit iāsumatōe longanimitas sit v̄naminitis i quēstione. hūmōsi
quidez auct̄ celestis illa iher̄m desiderat̄ instruere quib̄ nec fidei
magnitudo d̄sit i iāsupieda onē xpi nec longitudo sp̄ei i p̄sistendo
nec caritatis iuctura que est v̄niculū p̄fectiōis.

Sermo de sancto die penthecostes. Sermo xxiij.

Elebramus hodie dilectissimū sp̄is s̄i solēp̄m̄t̄ tota
cū iocunditate celebranda dignūz si deuotōe. dulcissimū
em̄ quodamō qdān i deo sp̄is s̄i est benignitas dei
et idēz ip̄e deus. promū si celebramus s̄i solēp̄m̄a q̄n
tymagis ei a quo habuerūt vnde sancti essent quotquot
fuerit sancti. Si venerūt sanctos q̄nto magis ip̄m s̄i facit̄z tunc
m̄ honorari. hodie itaq̄z festiuitas est sp̄is s̄i qui visibilis apparuit
i visibilis sicut et filius cū sit nichilo i visibilis i se ip̄o dignatus est ex-
hibere se i carne visibilē. hodie sp̄is s̄i v̄ndat̄ nobis aliquid d̄ se ip̄o
sicut ante d̄ p̄e et filio noueramus. nūq̄ p̄fecta trinitas regit̄ iūta
etia est. nūc aut̄ ex p̄e cognoscimus reliqua ordina que m̄ime sūt
firmūz q̄prehendere. Et d̄ patre quidez noui orationēz clamantibus cre-
at̄is ip̄e fecit nos et nō ip̄i nos. Inuisibilis ei dei a creatura m̄di per-
ea que facta sūt i intellectu q̄sp̄it̄ ar̄ hō cōfinitatez et i mutabilitate q̄p̄-
hēde multū est ad me lūc h̄it̄ iāre s̄ibiles. De filio aut̄ magnū al-
q̄ nom ei gr̄a. s̄ iāz nōq̄z nūq̄ generat̄z ei q̄s cōmūabit̄ q̄s q̄p̄-
hēdat̄ ap̄ulēz genit̄i genitorū. Iam et d̄ sp̄i s̄i si nō nom p̄ressi-
ōnez quā ex p̄e filioq̄z p̄cedit illa ei mirabilis facta est s̄i ex me
i fortuna est et nō petere ad ei. nom t̄i aliquid videt̄ i p̄p̄m̄t̄z duo ei
sūt vnde p̄cedat̄ et quo. p̄ressio a p̄e et filio posuit̄ tenet̄ iūf
latibulū s̄i sed p̄ressio ad hōes hodie cepit̄ iūtescere et est iūf